

EXPERIENCE CULTURE, GASTRONOMY & MORE

GREECE IS

ΤΕΥΧΟΣ #42 | ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 2020

ΝΗΣΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ISSN: 2529-041X

04 - 60

ISLAND HOPPING

Πολλά νησιά με λίγες λέξεις: ταξιδιωτικές αναμνήσεις, καλοκαιρινές εμμονές, εμβληματικές εικόνες, λόγοι επίσκεψης, οδηγίες απόλαυσης.

67 - 124

ΣΗΜΑΙΕΣ

Προορισμοί παγκόσμιας ακτινοβολίας, μαθημένοι σε εκατομμύρια αφίσες κάθε χρόνο, φέτος κατεβάζουν στροφές και αναδεικνύουν κρυφές αρετές.

125 - 160

ΕΞΕΡΕΥΝΗΣΗ

Άλλοι προτιμούν τις διακοπές τους στατικές και τεμπέλικες. Άλλοι, πάλι, αρέσκονται να τις εμπλουτίζουν με νέες ανακαλύψεις «γράφοντας» χιλιόμετρα.

161 - 189

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ

Είτε από καταγωγή είτε από επιλογή, μερικά νησιά τα νιώθουμε δικά μας. Σε αυτή την ενότητα, ταξιδιώτες επιστρέφουν νοητά στις δικές τους «Ιθάκες».

ISLAND HOPPING

εθελοντές του κέντρου αποκατάστασης το οποίο διαχειρίζεται στη Στενή Βάλα η ΜΟm, η Εταιρεία για τη Μελέτη και την Προστασία της Μεσογειακής Φώκιας. Ο Θόδωρος, συνεπής στο ραντεβού του, έφτασε κοντά μας στις 15.00 και φάνηκε πολύ χαρούμενος που έβρισκε ανθρώπους για να παίξει. Κάναμε μαζί του βουτιές και μας άφησε να τον χαϊδεύουμε με τις ώρες. Τελικά, έχοντας αρχίσει να τουρτουρίζω, κολύμπησα μέχρι την ακτή. Ο Θόδωρος ξωπίσω μου. Είχε προ πολλού πάψει να είναι νεαρός και όσο να 'ναι ξαφνιάστηκα λιγάκι. Καθώς σκαρφάλωνα τα λιγοστά σκαλοπάτια της προκυμαίας, αισθάνθηκα μια σουβλερή δαγκωματιά στον πσιινό μου. Γύρισα τρομαγμένη και τι να δω: Ο Θόδωρος κουνούσε με μανία τα πτερύγιά του, σαν να με μάλωνε που είχα φύγει από το πάρτι. Δεν ήθελε να με πονέσει, απλώς να δείξει την αποδοκιμασία του.

ΑΝΔΡΟΣ

Μάρτιος 1993

Άρχισε να χιονίζει καθώς ξεκινήσαμε να ανεβαίνουμε προς το ανεμοδαρμένο ενετικό κάστρο της Φανερωμένης από τον όρμο του Κορθίου, για να κατέβουμε στη συνέχεια το φαράγγι με τους νερόμυλους στα Διποτάματα, μέχρι το χωριό Συνέτι. Την επόμενη μέρα ακολουθήσαμε ένα απότομο μονοπάτι προς την Ιερά Μονή Παναγίας Παναχράντου, που χτίστηκε το 961 μ.Χ. Ο καθηγούμενος της μονής μάς μαγείρεψε μακαρονάδα με κόκκινη σάλτσα και μας κράτησε συντροφιά με διηγήσεις για τα ταξίδια που είχε κάνει στο Λονδίνο με τη ναυτική οικογένεια των Γουλανδρήδων. «Εσείς από πού είστε;» με ρώτησε. «Από τη Νέα Υόρκη», του είπα εγώ. «Έχω ακούσει για κάποια Αμερικανίδα που έχει σπίτι στις Άνω Μερμηγκιές». «Εγώ είμαι αυτή», του είπα. Την επομένη, με τα πουκαμισάκια μας εμείς, διαβήκαμε μετά δυσκολίας τη χιονισμένη οροσειρά και, αφού χάσαμε το μονοπάτι, κατηφορίσαμε προς τον κεντρικό παραλιακό δρόμο, ακολουθώντας τους πυλώνες της ΔΕΗ.

ΚΑΣΤΕΛΛΟΡΙΖΟ

20 Ιουλίου 1980

Εκείνο το πρωί, ανήμερα της γιορτής του Προφήτη Ηλία, ξυπνήσαμε, πριν ακόμα ο ήλιος ανατείλει, από τις φωνές μιας кара-

βιάς νεαρών ανδρών που τραγουδούσαν μαντινάδες στην αρραβωνιαστικιά του φίλου τους. Αργότερα, αφού πήραμε το πρωινό μας, περπατούσαμε στο λιμάνι θαυμάζοντας τα δίπατα σπίτια με τις ξεθωριασμένες προσόψεις, όταν ένας παπάς και μερικοί νεαροί δοκίμασαν να μας πετάξουν στη θάλασσα – ένα παράξενο τοπικό έθιμο που έχει συνδεθεί με τους εορτασμούς προς τιμήν του Προφήτη. Το ίδιο βράδυ, αν και δεν γνωρίζαμε κανέναν, παρευρεθήκαμε και εμείς μαζί με όλο το νησί σε ένα γαμήλιο τραπέζι που στήθηκε στο λιμάνι, μεταμορφώνοντάς το σε μια πελώρια ταβέρνα. Την επόμενη μέρα επιβιβαστήκαμε σε μια μικρή εξωλέμβιο και σε μισή ώρα ήμασταν στο Κας της Τουρκίας, όπου φάγαμε αστακό, που μας κόστισε λιγότερο από 1.000 δραχμές (λιγότερο από 3 ευρώ).

ΦΟΛΕΓΑΝΔΡΟΣ

Ιούλιος 2007

Τόσες εικόνες είναι ακόμα ζωντανές στη μνήμη μου: Η Χώρα, που από τα ενδότερα του νησιού μοιάζει με γιαταγάνι που μαχαίρωνει τον ουρανό. Τα κατάλευκα σπίτια της, τα οποία από την εκκλησία της Παναγίας ψηλά στον λόφο μοιάζουν με πρόβατα που, έχοντας ακολουθήσει τυφλά το ένα το άλλο, ετοιμάζονται να πηδήσουν στον γκρεμό. Οι λεμονιές, που τις περιφράσσουν με ψηλούς πέτρινους τοίχους για να τις προφυλάξουν από τον αέρα. Οι κολπίσκοι με τα τirkουάζ νερά. Οι πλατείες της Χώρας, που την ημέρα είναι άδειες, ενώ τα βράδια θυμίζουν ξέφρενα γλέντια. Οι απαστράπτουσες εκκλησιές. Πιο καλά απ' όλα, όμως, θυμάμαι τους ανθρώπους: τον Μήτσο που μας κέρα-

KENSHŌ

BOUTIQUE HOTELS & VILLAS

A NEW LEVEL OF RELAXATION

Στην πιο διάσημη παραλία της Μυκόνου, οι σουίτες και τα δωμάτια του KENSHŌ PSAROU με την γνωστή ξεχωριστή φινέτσα και πολυτέλεια, όπως και όλες οι εγκαταστάσεις του, έχουν προσαρμοστεί με τρόπο ώστε να παρέχουν ξεχωριστές διακοπές με απόλυτη ασφάλεια.

Παράλληλα, το **Lounge – Bar – Restaurant** του KENSHŌ PSAROU είναι έτοιμο να προσφέρει τόσο στους φιλοξενούμενους όσο και στους επισκέπτες μια μοναδική και πολυτελή γαστρονομική εμπειρία, δίπλα στη θάλασσα της Ψαρούς.

Όλα λοιπόν είναι έτοιμα, ώστε ο επισκέπτης να βιώσει την απρόσμενη «εμπειρία αφύπνισης» με ασφάλεια.